

и надежда, слаба наистина, да пипне нѣкоя чѣрта отъ силенъ, благороденъ поривъ, отъ висота на характеръ.

Но той имѣ тука едно първо разочарование: на митинга се стичахъ повече лица незначителни, или невнушающи довѣрие. — Той позна въ първитѣ редове мнозина бездѣлници, окадители на кафенетата и кръчмитѣ; нѣколко бивши шпиони — заедно съ платкитѣ изгубили и възможность да бѣдѣтъ опасни за обществото; двама доктори; единъ редакторъ на опозиционенъ журналъ, единъ попъ съ чѣрвено лице и накривена калимявка, и до него единъ столиченъ слѣпецъ — поетъ сѣщо. Пѣ навѣтрѣ, изъ купа, — нѣколко соподръжци, вѣроятно, нѣкога по длъжность, сега — по привычка; улични хлапетии и пепелчукъ, непрѣмъннитѣ лустраджийчета, които сега намирахъ богата жѣтва. Доста почтени граждани опозиционери, или — въ качеството на Кардашева и Холски — тоестъ — любопитни.

Мѣстото на двамата книжовници не се случи стодно — бѣше ниско. Гѣстата навалица отпръдъ имъ запрѣчи вида и, както бѣхъ кѣсички на рѣстѣ, тѣ мѣжахъ да чуватъ ораторитѣ, безъ да ги видатъ.

Това имъ положение ставаше всѣка минута пѣ-неприятно: тѣлпата задъ тѣхъ растеше постоянно и, било, че стражаритѣ я тикахъ, за да остане свободенъ пътъ за колата, било по неволното напѣване всѣки да иде пѣ-напрѣдъ, тѣ се чувствахъ, като въ едно тискало, което мърда; особено Кардашевъ се задуваше отъ единъ страшенъ натискъ на гърба; сякашъ, че нѣкой бѣ опрѣлъ въ него голѣма пухова възглавница, която го стопли до испотяване. Но той се не обърна, отдалъ цѣлото си внимание на третия ораторъ.

А този ораторъ говореше твърдѣ краснорѣчиво и распалено; дълбоко и силно убѣждение дишаше отъ не-